

Dosarul nr. 2ra-1803/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul sediul central (jud. I. Cotea)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii)

ÎNCHEIERE

2 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Gheorghe Mihnea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni
„Moldovagaz” împotriva lui Gheorghe Mihnea cu privire la repararea prejudiciului
material cauzat prin consumul fraudulos de gaze naturale

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Cahul, prin care a
fost respins apelul declarat de Gheorghe Mihnea și menținută hotărârea din
29 martie 2018 a Judecătoriei Cahul sediul central, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 20 iulie 2017, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Mihnea cu privire la repararea prejudiciului material
cauzat prin consumul fraudulos de gaze naturale.

În motivarea acțiunii a invocat că la 14 septembrie 2017, SRL „Cahul - gaz”
în calitate de furnizor și Ion Mihnea locuitor al or. XXXXX str. XXXXX, în
calitate de consumator a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale,
potrivit căruia furnizorul se obligă să presteze servicii de furnizare a gazelor
naturale, iar consumatorul este obligat să păstreze inacte echipamentul de măsurare
și sigiliile aplicate acestuia.

La 16 februarie 2012, dreptul de proprietate asupra bunului imobil de pe
adresa or. XXXXX str. XXXXX, a fost înregistrat după Gheorghe Mihnea,
conform datelor din Registrul bunurilor imobile.

A comunicat că la 16 februarie 2012 – 1 decembrie 2016, la locul de consum
menționat au fost consumate gaze naturale în lipsa contractului de furnizare a
gazelor naturale cu proprietarul imobilului, Gheorghe Mihnea.

La 14 aprilie 2016, reprezentanții SRL „Cahul - gaz”, efectuând controlul
echipamentului de măsurare G4 TC „Metris” nr. 012798 la domiciliul

consumatorului Gheorghe Mihnea, au presupus că echipamentul de măsurare în cauză nu este integru.

Astfel, conform prevederilor pct. 123 din Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale, contorul menționat a fost demontat, împachetat și sigilat cu sigiliu 7015727 pentru efectuarea constatării tehnico-științifice.

Totodată, a precizat că a fost întocmit actul de demontare a echipamentului de măsurare în două exemplare (câte un exemplar pentru fiecare parte), semnat de pârât.

Ca urmare, la 4 mai 2016, Centrul Expertize Independente „Cexin” a efectuat constatarea tehnico-științifică a contorului G4 TC „Metris” nr. 012798, fiind emis raport de constatare tehnico-științifică nr. 271, prin care s-a constatat că din pașaportul echipamentului de măsurare a fost înlăturată eticheta cu numărul de serie a uzinei, pe suprafața plastinei, cu care sunt acoperite șuruburile de fixare ale capacului sumatorului, careva amprente în relief nu au fost depistate. Sigiliile acoperite pe capacul sumatorului, idem capacul sumatorului, au fost îndepărtate anterior din locul lor de instalare. După îndepărtarea lor, există acces liber la detaliile sumatorului. Pe detaliile sumatorului s-au depistat urme de acțiune străine, în formă de zgârieturi și adâncituri.

La 17 iunie 2016, în temeiul prevederilor pct. 34, 35, 129¹, 151 din Regulamentul menționat, SA „Moldovagaz” a emis decizia nr. 20 privind încălcarea de către consumatorul final Gheorghe Mihnea a clauzelor contractuale, prin care s-a decis calculul consumului de gaze naturale conform sistemului paușal pentru perioada de 63 de zile și stabilită suma de 9346,95 de lei.

Iar la 20 iunie 2016, decizia SA „Moldovagaz” nr. 20 din 17 iunie 2016, împreună cu calculul și chitanță de plată în numerar au fost expediate în adresa consumatorului Gheorghe Mihnea prin intermediul oficialului poștal, însă nu au fost recepționate de către destinatar.

A comunicat că la 19 iulie 2016, pârâtul a înaintat în adresa SA „Moldovagaz” o cerere prin care a solicitat furnizorului eliberarea copiilor documentelor în baza cărora a fost calculat consumul de gaze prin metoda sistemului paușal.

În aceeași zi, decizia SA „Moldovagaz” nr. 20 din 17 iunie 2016, calculul consumului de gaze prin metoda sistemului paușal și copia raportului de constatare tehnico-științifică nr. 271 din 4 mai 2017 au fost eliberate pârâtului.

A mai notat că la 24 februarie 2017, în adresa pârâtului a fost expediată somația, prin care ultimul a fost anunțat despre faptul existenței datoriei față de SA „Moldovagaz”, calculată conform sistemului paușal și măsurile care vor fi întreprinse în cazul neachitării.

Astfel, procedura de soluționare prealabilă a litigiului a fost respectată, însă la adresările SA „Moldovagaz” către pârât de a recupera datoria benevol, ultimul nu și-a respectat obligațiunile până în prezent.

A menționat că pârâtul nu a contestat decizia SA „Moldovagaz” nr. 20 din 17 iunie 2016, iar suma datoriei, calculată conform sistemului paușal în mărime de 9346,95 de lei nu a fost achitată de către ultimul.

A mai evidențiat că la 13 aprilie 2017, prin intermediul oficiului poștal, în adresa SA „Moldovagaz” a parvenit o cerere de la Gheorghe Mihnea, prin care a solicitat furnizorului încheierea contractului de furnizare a gazelor naturale, iar la 12 mai 2017, SA „Moldovagaz” a înștiințat în scris solicitantul despre condițiile pe care urmează a le îndeplini ultimul în scopul încheierii contractului de furnizare a gazelor naturale.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 62, 166-167 CPC, art.14, 268, 514, 572, 585, 619 Cod civil, pct. 34, 35, 113, 114, 151 din Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Gheorghe Mihnea a datoriei pentru gazul natural consumat în sumă de 9346,95 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 1252,47 de lei și a taxei de stat în mărime de 317,98 de lei.

Prin încheierea din 9 ianuarie 2018 a Judecătorei Cahul sediul central, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Cahul - gaz”.

Prin cererea de modificare a cerințelor, SA „Moldovagaz” a solicitat încasarea din contul pârâtului a prejudiciului calculat după sistemul paușal în sumă de 8988,98 de lei.

Prin hotărârea din 29 martie 2018 a Judecătorei Cahul sediul central, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la Gheorghe Mihnea în beneficiul SA „Moldovagaz” suma de 10081,19 de lei în contul reparării prejudiciului cauzat prin consumul fraudulos de gaz natural, inclusiv 8988,98 de lei valoarea gazului folosit fraudulos, 1092,21 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și cheltuielile de judecată în mărime de 302,44 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Cahul, a fost respins apelul declarat de Gheorghe Mihnea și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au constatat că Gheorghe Mihnea cu rea-credință se eschivează de la achitarea datoriei pentru consumul fraudulos de gaze naturale.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că la 16 februarie 2012, pârâtul a devenit proprietarul bunului imobil din str. XXXXX or. XXXXX, prin urmare, este responsabil pentru echipamentul de măsurare și poartă răspundere pentru orice intervenție asupra echipamentului de măsurare și sigiliului aplicat.

La fel, instanțele au reținut că lipsa contractului de furnizare a gazelor naturale nu echivalează cu lipsa obligației de a asigura integritatea echipamentului de măsurare, lipsa răspunderii pentru consumul fraudulos de gaz natural, lipsa obligației de plată, or, în speță obligația nu este generată de contract, ci de un fapt care produce această obligație lui Gheorghe Mihnea, în calitate de proprietar al bunului imobil.

La 18 iulie 2019, Gheorghe Mihnea a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în

mărime de 151,22 de lei cu titlu de taxă de stat achitată pentru examinarea recursului.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești contestate, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare au încălcat normele de drept material și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A obiectat că nu a fost dovedită vinovăția lui privind intervenția în echipamentul de măsurare și consumul fraudulos de gaze naturale, or, instanțele de judecată au dedus vinovăția lui citând prevederile Regulamentului precum că dânsul (consumatorul) ar fi responsabil de integritatea echipamentului de măsurare.

A precizat că echipamentul de măsurare nu i-a fost transmis integru.

La materialele cauzei există înscrisul - actul de aplicare a sigiliilor nr. 1422 din 10 iunie 2011, potrivit căruia după demontarea și verificarea contorului, au fost aplicate sigiliile.

Executarea acestui act se presupune că ar fi fost în prezența lui Ion Mihnea, fiind aplicată și presupusa semnătură a acestuia la paragraful consumator, dar tatăl său, Ion Mihnea era decedat în XXXXX, or, potrivit certificatul de deces, acesta a decedat la XXXXX, dar nici el nu a participat la întocmirea acestui act, prin urmare, actul de demontare, verificare a contorului și aplicarea sigiliilor din 10 iunie 2011 este un act unilateral al SRL „Cahul - gaz”.

În aceste circumstanțe, dânsul nu poate fi responsabil de integritatea contorului atât timp cât nu poate fi dovedit faptul că acesta i-a fost transmis integru.

A obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat prevederile art. 1398 Codul civil și pct. 120 din Regulamentul privind furnizarea și utilizarea gazelor naturale.

Totodată, a invocat că calculul consumului de gaze naturale, conform sistemului pașal, mărimea prejudiciului material nu sunt corecte, calculul fiind efectuat, luând-se în considerație suprafața de încălzire de 66 m², care este una incorectă, or, suprafața de încălzire este de 15,2 m², calorifere există numai în două camere, camera 1 de 8,5 m² și camera 2 de 6,7 m² din planul cadastral.

La fel, și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, în răspunsul la petiția depusă de el a apreciat ca ilegală indicarea a 66 m² ca suprafață de încălzire în calcul și s-a abținut de a da o apreciere privind calcularea conform sistemului pașal.

A obiectat că instanțele de judecată urmau să respingă cerințele de încasarea a dobânzii de întârziere, deoarece dânsul nu a fost pus în întârziere a plății.

Având în vedere prevederile art. 617 alin. (1) și (5) Cod civil, a menționat că creditorul trebuie să sune debitorul, adică să-i pretindă executarea obligației ajunse la scadență, iar debitorul se va considera în întârziere numai dacă nu a executat obligația sa, ca urmare a somației.

În acest context, a precizat că somația din 24 februarie 2017, expediată în adresa lui, prin care dânsul a fost pus în întârziere și anunțat despre faptul existenței datoriei față de SA „Moldovagaz”, nu a fost recepționată, deoarece a fost remisă la adresa de la locul de consum, unde dânsul nu locuiesc, dar se află temporar pentru întreținerea casei.

Prin urmare, somația trebuia a fi expediată la domiciliu, fiind primită de el odată cu materialele cauzei.

Dobânda de întârziere a fost calculată pentru perioada din 19 iulie 2016, în calculul dobânzii de întârziere fiind luată în considerație o rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei de 10 % ceea ce este greșit, deoarece pe perioada de calcul rata de bază s-a modificat, fiind și 9,5 % și 9 %.

La 17 septembrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, SA „Moldovagaz” a depus referință la recursul declarat de Gheorghe Mihnea, solicitând declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 11 martie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 160), fiind expediată repetat la cererea recurentului în adresa acestuia și la 23 mai 2019, ceea ce se atestă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 163), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 18 iulie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Gheorghe Mihnea, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Gheorghe Mihnea, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform

secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Gheorghe Mihnea urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Gheorghe Mihnea împotriva deciziei din 31 ianuarie 2019 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari